

Η Ιδεολογία η η αναταραχή των φύλων!

/ Γενικά

Αφορμή για το άρθρο αυτό μου έδωσε ένα βιβλίο που διάβασα τελευταία. Φέρει τον τίτλο: «Die globale sexuelle Revolution. Zerstörung der Freiheit in Namen der Freiheit – Η παγκόσμια σεξουαλική επανάσταση. Καταστροφή της ελευθερίας εν ονόματι της ελευθερίας». Η συγγραφέας του έργου Gabriele Kuby δεν χρησιμοποιεί τον όρο «επανάσταση» με το καθιερωμένο του περιεχόμενο. Δεν εννοεί ένα κίνημα από κάτω προς τα πάνω, ένα λαϊκό κίνημα που στρέφεται εναντίον μιας ελίτ, αλλά εννοεί την ανατροπή από πάνω προς τα κάτω, την εκ μέρους της πολιτικής και οικονομικής ελίτ ριζική ανατροπή των παραδεδομένων συστημάτων αξιών όλων των πολιτισμών, την οποία βιώνουμε τις τελευταίες δεκαετίες. Και αυτή η ανατροπή επιβάλλεται με ένα πρωτοφανή τρόπο παγκοσμίου ολοκληρωτισμού στους λαούς, χωρίς να έχουν ερωτηθεί ποτέ για τα θέματα αυτά.

Από την πλούσια θεματολογία του βιβλίου επέλεξα το κομμάτι εκείνο που έχει να κάνει με την λεγόμενη ταυτότητα του φύλου και τον σεξουαλικό προσανατολισμό, πραγματικότητες αυτονόητες για όλους τους πολιτισμούς της γης, που όμως η ολοσχερής διαστρέβλωσή τους τα τελευταία χρόνια από ολίγους μεν αλλά ισχυρούς δημιουργεί τεραστίων διαστάσεων εμπόδια για την ομαλή πορεία της ανθρωπότητας.

Πρόκειται για μια νέα θεωρία η καλύτερα ιδεολογία, την gender ideology, την ιδεολογία των φύλων. Βασικός εκφραστής της είναι η Αμερικανίδα Judith Butler, καθηγήτρια στο πανεπιστήμιο του Berkeley. Το 1990 εξέδωσε ένα βιβλίο με τίτλο: Gender Trouble – Feminism and the Subversion of Identity (κυκλοφορήθηκε στα Ελληνικά το 2009 από τις εκδόσεις Αλεξάνδρεια με τον τίτλο: Αναταραχή φύλου.

Ο φεμινισμός και η ανατροπή της ταυτότητας) που θεωρείται το βασικό εγχειρίδιο για την ιδεολογία των φύλων. Μέσω αυτού του βιβλίου η Μπάτλερ, η οποία διακηρύττει ότι είναι λεσβία, επιδιώκει να ανατρέψει την καθιερωμένη αντίληψη για τα φύλα, ότι δηλαδή, οι σεξουαλικές σχέσεις αναπτύσσονται αποκλειστικά με ανθρώπους του αντίθετου φύλου. Το βιολογικό φύλο, που εκφράζεται μέσα από τα χαρακτηριστικά του σώματός μας, για την Μπάτλερ είναι φαντασίωση, κάτι που το πιστεύουμε μόνο, επειδή μας το λένε τόσο συχνά. Η ταυτότητα του φύλου, όπως υποστηρίζει, παράγεται μέσω της γλώσσας. Στην πραγματικότητα δεν υπάρχει ανδρική και γυναικεία φύση, υπάρχουν μόνο συγκεκριμένες συμπεριφορές, η επιτέλεση επαναλαμβανόμενων συγκεκριμένων πράξεων, που οποιαδήποτε στιγμή μπορεί να αλλάζει.

Η Μπάτλερ, βέβαια, εκφράζει το ριζοσπαστικό γυναικείο κίνημα και έτσι, στο μεταβατικό στάδιο που βρισκόμαστε τώρα, υιοθετεί για στρατηγικούς λόγους ακόμα την κατηγορία «Γυναίκα», προκειμένου να προωθηθεί η φεμινιστική πολιτική. Τελικός στόχος, πάντως, είναι η κατάργηση της καθιερωμένης ταυτότητας του φύλου. Ο άνθρωπος δεν μπορεί να εγκλωβίζεται σε δύο φύλα μόνο, στο να είναι η άνδρας η γυναίκα, αλλά υπάρχουν πολλά φύλα ανάλογα με τον σεξουαλικό προσανατολισμό του κάθε υποκειμένου, ανάλογα με το αν επιλέγει π.χ. να είναι ομοφυλικός, λεσβία, αμφιφυλικός, διαφυλικός, μεσοφυλικός η οτιδήποτε άλλο σεξουαλικά. Αυτή θα είναι η ταυτότητά του, αλλά και πάλι όχι αναγκαστικά μόνιμη, επειδή μπορεί να την αλλάζει κατά τη διάρκεια της ζωής του. Μόνο έτσι, με μια ευέλικτη, μετατρέψιμη και ποικίλη ταυτότητα φύλου μπορεί ο άνθρωπος να απαλλαγεί από τη δικτατορία της φύσης και να φτάσει μέσα από τον ελεύθερο αυτοπροσδιορισμό του σε μια ολοκληρωμένη «ελευθερία».

Συνεπώς για την Μπάτλερ και οι έννοιες του γάμου και της οικογένειας αλλάζουν ριζικά περιεχόμενο. Ο γάμος ως θεσμός οφείλει να ισχύει για όλες τις παραπάνω νοητές μορφές σεξουαλικού προσανατολισμού και ταυτότητας φύλου. Η δε οικογένεια πρέπει να ορίζεται πλέον ως η προσωρινή συσχέτιση ατόμων όλων αυτών των ταυτοτήτων, όπου τα παιδιά δεν συλλαμβάνονται πλέον, αλλά σχεδιάζονται και εκτρέφονται με την βοήθεια της αναπαραγωγικής ιατρικής, μέσω τραπεζών σπέρματος, παρενθετικής μητρότητας, γενετικής τροποποίησης κ.α.

Η Μπάτλερ, προκειμένου να δώσει διαστάσεις στις θέσεις της, φρόντισε να δικτυωθεί στα «ανώτερα» κοινωνικά στρώματα: από το 1999 ανήκει στη Guggenheim Fellowship και από το 2001 στη Rockefeller Fellowship. Η επιτυχία των ιδεών της επικυρώνεται από διεθνείς διακρίσεις και σημαντικά βραβεία: το 2004 τιμήθηκε με το Brudner Prize του Πανεπιστημίου του Yale για την ιδιαίτερη

προσφορά της “for lesbian and gay studies”, το 2008 με το Andrew W. Mellon Award, που συνοδεύεται από 1.500.000 Δολάρια και στις 11/9/ 2012 με το Theodor W. Adorno-Preis και 50.000 Ευρώ.

Είναι όντως ριζοσπαστικές οι ιδέες και θέσεις της Μπάτλερ. Όπως μπορεί να αντιληφθεί κανείς εύκολα οδηγούν σε μια πλήρη ανατροπή των μέχρι τώρα σε όλο τον κόσμο δεδομένων. Οδηγούν σε μια ολοκληρωτικά νέα θεώρηση του ανθρώπου. Εγκαινιάζουν μια πρωτοφανή ανθρωπότητα. Επισημαίνουν, ότι η ανθρωπότητα ως τώρα είχε καταληφθεί από μια καθολική πλάνη. Η κυρία Μπάτλερ την απελευθερώνει από τη δεινή υποδούλωση στα δύο φύλα, είναι μια μεσσιανική μορφή. Με τους οπαδούς της αποτελεί το λυκαυγές μιας νέας εποχής, μιας νέας ιστορίας. Και δεν είναι λίγοι οι θιασώτες της στις ακαδημαϊκές, οικονομικές και πολιτικές ελίτ του κόσμου.

Το τελευταίο φαίνεται ανάγλυφα από το γεγονός, ότι μέσα σε 20 χρόνια η ιδεολογία των φύλων κατάφερε να επικρατήσει στα Ηνωμένα Έθνη (ΗΕ), στις Ηνωμένες Πολιτείες, στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ) και, αν όχι πλήρως, τουλάχιστον σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό στις νομοθεσίες των περισσότερων εθνικών κρατών. Όσοι προβάλλουν αντίσταση, όπως έδειξε πολύ χαρακτηριστικά το πρόσφατο παράδειγμα της Ουγκάντας¹ ή λίγο παλαιότερα, το 2010 το παράδειγμα της Λιθουανίας², πιέζονται με ποικίλους τρόπους, οικονομικά ή και με ολοκληρωτικού τύπου παρεμβάσεις των οργάνων του ΟΗΕ ή της ΕΕ ή και αποφάσεις δικαστηρίων, όπως πρόσφατα η Ελλάδα³, να υποχωρήσουν και να ενδώσουν στην νέα αυτή ιδεολογία.

Ως βασικό μέσο επιβολής της ιδεολογίας των φύλων αναδείχθηκαν οι λεγόμενες «Αρχές της Τζακάρτας», που διατυπώθηκαν χωρίς καμία επίσημη εντολή και αρμοδιότητα από μια ομάδα «ειδικών» των ανθρωπίνων δικαιωμάτων το 2006 σε ημερίδα στην Ινδονησιακή Τζακάρτα (βλ. <http://www.yogyakartaprinciples.org>). Τον Μάρτιο του 2007 δόθηκαν στο κτήριο των Ηνωμένων Εθνών στη Γενεύη στη δημοσιότητα. Στην ουσία δεν πρόκειται για αρχές, για θεμελιώδεις κανόνες που διέπουν την ανθρώπινη κοινωνία, αλλά για την αυθαίρετη διεκδίκηση «δικαιωμάτων» που έχουν στόχο την προνομακλή αντιμετώπιση μη ετερόφυλων μειονοτήτων σε βάρος των δικαιωμάτων της μεγάλης πλειοψηφίας. Οι 29 «αρχές» αυτές, εμπνευσμένες από τις θεωρίες της Μπάτλερ, στις οποίες αναφερθήκαμε παραπάνω, προβάλλουν ως βασικές έννοιες-κλειδιά τόσο την ταυτότητα του φύλου όσο και τον σεξουαλικό προσανατολισμό. Στον ορισμό των εννοιών αυτών το βασικό στοιχείο είναι η ανθρώπινη φαντασίωση και επιθυμία, και καθώς αυτές δεν έχουν όρια δεν αποκλείονται από το ευρύ φάσμα των σεξουαλικών επιθυμιών που προσδίδουν στον άνθρωπο την ταυτότητα του φύλου ούτε ακόμα και η

παιδοφιλία, ούτε η ζωοφιλία και πολλά άλλα που δύσκολα μόνο μπορεί να συλλάβει ο ανθρώπινος νους. Βασικός στόχος είναι η καθιέρωση της προστασίας αυτής της ταυτότητας του φύλου στα εθνικά συντάγματα και η απαγόρευση της μειονεκτικής αντιμετώπισης εξαιτίας αυτής. Αυτό σημαίνει εκ μέρους των εθνικών κρατών την υποχρέωση για:

- πλήρη σεβασμό και νομική κατοχύρωση της ταυτότητας του φύλου που την επιλέγει ο κάθε άνθρωπος ελεύθερα
- καταχώρηση σε προσωπικά έγγραφα, όπως πιστοποιητικό γεννήσεως, διαβατήριο, ταυτότητα κ.α., της ταυτότητας του φύλου σύμφωνα με την επιθυμία και επιλογή του κάθε πολίτη⁴
- εξασφάλιση όλων των δικαιωμάτων που συνδέονται με νομικούς θεσμούς όπως γάμος, γονεϊκότητα⁵ κ.α. σε όλες τις νοητές αποχρώσεις ταυτοτήτων φύλου και σεξουαλικών προσανατολισμών. (Με άλλα λόγια, μεταξύ των άλλων, αντικαθίσταται εδώ το δικαίωμα του παιδιού για βιολογικούς γονείς με το δικαίωμα των ενηλίκων οποιουδήποτε σεξουαλικού προσανατολισμού και ταυτότητας φύλου για παιδί, είτε με τις μεθόδους της αναπαραγωγικής ιατρικής είτε μέσω υιοθεσίας)
- εξασφάλιση του δικαιώματος της γνωστοποίησης του σεξουαλικού προσανατολισμού και της ταυτότητας του φύλου όποτε και με όποιον τρόπο, αρέσει στον κάθε άνθρωπο. (Δεν αποκλείεται π.χ. εδώ, ένας παντρε-μένος άνδρας με τρία παιδιά να θέλει ξαφνικά να ξεφύγει από το φύλο του και να αρχίσει να φοράει γυναικεία ρούχα και η γυναίκα του να μη έχει με τα δεδομένα αυτά κανένα δικαίωμα της προστασίας έστω των παιδιών από τον ψυχολογικό κόσμο του πρώην άνδρα της).

Αλλά και πέρα από αυτό: στους «ανώτερους» αυτούς ανθρώπους που έχουν, όπως ειπώθηκε προηγουμένως, απελευθερωθεί από την δικτατορία της φύσης αρμόζει μια προνομιακή μεταχείριση. Έτσι π.χ. απαιτούν οι «αρχές» αυτές να μην υπόκεινται σε κανέναν έλεγχο στις δημόσιες εκδηλώσεις-πορείες τους, έλεγχο π.χ. που θα μπορούσε να προκύψει από την προσβολή της δημοσίας αιδούς. Οι άνθρωποι αυτοί έχουν την απεριόριστη ελευθερία, το δικαίωμα να προσβάλλουν τα χρηστά ήθη ενός τόπου, τις ηθικές αξίες της μεγάλης πλειοψηφίας των ανθρώπων που κατοικούν στον τόπο αυτό. Μη τολμήσει όμως κάποιος πολίτης να θίξει εκείνους με τον οποιονδήποτε τρόπο. Αμέσως εμπίπτει στις δαγκάνες των αντιρατσιστικών νόμων που έχουν εγκατασταθεί τα τελευταία χρόνια στα λεγόμενα προηγμένα κράτη του κόσμου. Ακόμα και επιστημονικές έρευνες μέσω των οποίων αναζητούνται τα αίτια της ομοφυλοφιλίας η και προσφορά

θεραπευτικής βοήθειας σε άτομα που υποφέρουν από τις ομοφυλοφιλικές τάσεις τους, απορρίπτονται και καταδικάζονται ως διακρίσεις.

Για να μη μείνουν, όμως, οι αρχές αυτές της Τζακάρτας ένα απλό ευχολόγιο έχει εγκατασταθεί παγκοσμίως αλλά ιδιαίτερα και σε επίπεδο Ε.Ε. ένας μηχανισμός προώθησης και καθιέρωσής των στα εθνικά κράτη.

Ένα βασικό εργαλείο είναι η πλήρης διαστροφή της πραγματικότητας των εννοιών. Ενώ η ταυτότητα του φύλου είναι βιολογικά απόλυτα δεδομένη, πράγμα που ισχύει στον ίδιο βαθμό και για τον σεξουαλικό προσανατολισμό λόγω της φυσιολογίας του ανθρωπίνου σώματος, εισάγεται τώρα από τις μειονότητες αυτές μια εντελώς αυθαίρετη αρρωστημένη φαντασίωση ως θεμελίωση μιας νέας ταυτότητας του φύλου. Και αυτή η νέα ταυτότητα (στην ουσία παλαιά: βλ. Σόδομα και Γόμορρα) όπως και ο σεξουαλικός προσανατολισμός ανάγονται σε αναφαίρετο στοιχείο της αξίας του κάθε ανθρώπου.

Το κατ' εξοχήν εργαλείο επιβολής των αρχών της Τζακάρτας είναι η ανάθεση της προώθησης αυτών των αρχών όχι σε δημοκρατικά εκλεγμένους εκπροσώπους κυβερνήσεων, αλλά στον Υψηλό Επίτροπο Ηνωμένων Εθνών για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, στο Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, σε Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις, στα Treaty Monitoring Bodies (όργανα διασφάλισης συμφωνιών ανθρωπίνων δικαιωμάτων), σε διακρατικές οργανώσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων, δικαστήρια ανθρωπίνων δικαιωμάτων, στα ΜΜΕ κ.α.

Ιδιαίτερη σημαντική αποστολή στην συνάφεια αυτή εκτελούν τα Treaty Monitoring Bodies των Ηνωμένων Εθνών, (των οποίων τα μέλη αποστέλλονται μεν από τα κράτη-μέλη αλλά δεν χρειάζεται να δώσουν στις κυβερνήσεις των κρατών προέλευσής τους λόγο για τη δράση τους) τα οποία ενδεδυμένα με το κύρος του ΟΗΕ απαιτούν από τα εθνικά κράτη τη συμμόρφωση προς τα ανθρώπινα δικαιώματα, έτσι όπως τα αντιλαμβάνονται τα όργανα αυτά. Συχνά συνεργάζονται με Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις, που τους παρέχουν τα απαραίτητα στοιχεία του κάθε κράτους.

Εντυπωσιακό είναι το ύψος της χρηματοδότησης - εκατοντάδες εκατομμύρια - που δίνεται από υποοργανώσεις του ΟΗΕ και της ΕΕ και από ιδιωτικά ιδρύματα (Rockefeller, Ford, Bill Gates) σε δράσεις που προωθούν την ιδεολογία των φύλων. Έτσι π.χ. χρηματοδοτείται η International Lesbian, Gay, Bisexual, Trans and Intersex Association (ILGA), η Διεθνής Ένωση Λεσβίων, Ομοφυλόφιλων, Αμφιφυλόφιλων TRANS και Διαφυλικών πάνω από 60% από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ποσό το οποίο επαυξάνεται ακόμα με σημαντικές χρηματικές ενισχύσεις από τον George Soros και δύο άλλους μεγάλους δωρητές. Στη Βιέννη έχει την

έδρα της η European Union Agency for Fundamental Rights - Οργανισμός Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που έχει ιδρυθεί το 2007 και έχει στη διάθεσή του περίπου 20 εκατομμύρια Ευρώ κάθε χρόνο. Ο οργανισμός αυτός δίνει ιδιαίτερη βαρύτητα στον αγώνα εναντίον των διακρίσεων με βάση τον σεξουαλικό προσανατολισμό και την ταυτότητα φύλου, όπως γίνονται αντιληπτοί μέσω των «Αρχών της Τζακάρτας». Με το Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο για την Ισότητα των Φύλων που ιδρύθηκε το 2007 με έδρα το Βίλνιους, πρωτεύουσα της Λιθουανίας, απέκτησε η Ε.Ε. ένα ακόμα κέντρο με πλούσια χρηματοδότηση (52,5 εκατομμύρια Ευρώ το 2013) που με συστηματικό τρόπο δίνει τη μάχη για την καθιέρωση των στόχων της ιδεολογίας των φύλων. Άλλωστε, τόσο το Συμβούλιο της Ευρώπης όσο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με πληθώρα αποφάσεων στηρίζουν απόλυτα τους στόχους αυτούς. Ιδιαίτερα χαρακτηριστική ήταν η πρόσφατη (4.2.2014) υπερψήφιση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο της περιβόητης έκθεσης της Αυστριακής Ευρωβουλευτίνας Ulrike Lucenac, που κυριολεκτικά τινάζει στον αέρα τα θεμέλια του Ευρωπαϊκού πολιτισμού.

Μεταξύ των άλλων προτείνει η έκθεση αυτή και εκπαιδευτικά προγράμματα προσανατολισμένα στον σεξουαλικό προσανατολισμό και στην ταυτότητα φύλου. Ήδη στο γερμανικό ομόσπονδο κρατίδιο της Κάτω Σαξονίας εφαρμόζονται τέτοια προγράμματα που περιέχουν συγκεκριμένες παιδαγωγικές οδηγίες σε θέματα όπως τα παρακάτω:

- Το νάϊλον καλσόν στο πόδι του αγοριού εκτοξεύει τη διάθεση στη συνεκπαίδευση αγοριών και κοριτσιών. «Στα αγόρια και κορίτσια πρέπει να δίνεται η ευκαιρία, να αναπτύσσουν από την πληθώρα των έμφυτων δυνατοτήτων μέσα τους εκείνες τις συμπεριφορές που τους ταιριάζουν ατομικά».
- Λεσβιακοί και ομοφυλοφιλικόι τρόποι ζωής.

Η λεγόμενη παιδαγωγική των φύλων θέλει να απελευθερώσει τα παιδιά από στερεότυπες συμπεριφορές που σχετίζονταν μέχρι τώρα με τα φύλα. Ένα νηπιαγωγείο στη Βιέννη προτείνει τις εξής πρακτικές, για να δημιουργούνται ίσες ευκαιρίες στα αγόρια και τα κορίτσια: Τα μικρά κορίτσια πρέπει να οδηγούνται στο να παίζουν ποδόσφαιρο, να υπερτερούν σωματικά, να βγάζουν κραυγές και να κάνουν μποξ. Πρέπει να υποστηρίζονται κυρίως στα μαθήματα της τεχνολογίας και των υπολογιστών.

Αντίθετα, τα αγόρια μέσα από μασάζ και αισθητική του σώματος πρέπει να οδηγούνται σε μια θετική αντίληψη του σώματος. Πρέπει να ασκούνται στο να χάνουν και να υποδύονται γυναικείους ρόλους, να ντυ-νον-ται πριγκίπισσες και να βάζουν τα νύχια τους. Πρέπει να παίζουν με κούκλες και ως καλοί

νοικοκύρηδες να συνηθίσουν στις εργασίες του νοικοκυριού.

Αυτή η διαστρέβλωση της ψυχολογίας των παιδιών, των εφήβων και των ενηλίκων στη συνέχεια είναι η «ανώτερη» ανθρωπότητα που οραματίζονται οι πρωτεργάτες και θιασώτες της ευέλικτης ταυτότητας φύλου. Κάθε άνθρωπος, που έστω ελάχιστα έχει διατηρήσει τη λογική του, συνειδητοποιεί, ότι αυτή η πορεία οδηγεί απευθείας στον απανθρωπισμό του ανθρώπου, στην έκπτωσή του σε ζώωδη κατάσταση, που ακόμα και ο όρος «ζώωδης» συνιστά προσβολή για τα ζώα. Η αδιαφορία μας μπροστά σ' αυτήν την κατάσταση είναι έγκλημα για τον εαυτό μας και πολύ περισσότερο για τα παιδιά μας.

Λέων Μπρανγκ Δρ. Θεολογίας

«ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΕΥΛΟΓΙΑ» Αρ. Τεύχους 140 Απρίλιος 2014

Υποσημειώσεις:

1. Ο πρόεδρος της Ουγκάντας υπέγραψε στις 24.2.2014 νόμο κατά της ομοφυλοφιλίας με βαρύτατες ποινές. Η απάντηση της Παγκόσμιας Τράπεζας ήταν η αναστολή δανείου ύψους 90 εκατομμυρίων δολαρίων, των ΗΠΑ η αναθεώρηση των σχέσεων με την Ουγκάντα και προγραμμάτων βοήθειας, της Ολλανδίας, Νορβηγίας, Βελγίου, Δανίας και άλλων βορειο-ευρωπαϊκών χωρών η αναστολή οικονομικής βοήθειας.
2. Το κοινοβούλιο της Λιθουανίας το 2010 είχε ψηφίσει μια προσθήκη στον νόμο για την προστασία της νεολαίας. Στην προσθήκη αυτή έκανε δυσμενή αναφορά στις ομοφυλοφιλικές και πολυγαμικές σχέσεις, επειδή βλάπτουν την ψυχική και πνευματική υγεία της νεολαίας. Αμέσως ακολούθησαν δύο ψηφίσματα - επεμβάσεις εκ μέρους του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στις δημοκρατικές κοινοβουλευτικές διαδικασίες της Λιθουανίας. Οι επεμβάσεις κατάφεραν μεν την τροποποίηση αλλά όχι την ακύρωση του νόμου που είχε ψηφιστεί από το κοινοβούλιο της Λιθουανίας.
3. Η Ελλάδα καταδικάστηκε το Νοέμβριο του 2013 από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων για την εξαίρεση των ομοφυλόφιλων από το «σύμφωνο συμβίωσης» που εφαρμόστηκε με το νόμο 3719/2008.
4. Χαρακτηριστικό παράδειγμα στη συνάφεια αυτή αποτελεί το περιστατικό ενός άνδρα -σύμφωνα με τα στοιχεία της ταυτότητάς του- στην Γερμανία, που τον Απρίλιο του 2013 γέννησε παιδί. Όντας αρχικά γυναίκα, με βοήθεια ορμονών είχε αλλάξει φύλο. Επειδή δεν έκανε χειρουργική επέμβαση, είχε διατηρήσει την μήτρα και έτσι με δωρεά σπέρματος έμεινε έγκυος και γέννησε τελικά ένα αγόρι. Στην δήλωση του παιδιού, παρ' ότι το κυοφόρησε και το γέννησε, ήθελε να καταχωρηθεί

όχι ως μητέρα αλλά ως πατέρας. Το αίτημά του έγινε τελικά αποδεκτό.

5. Στην Αγγλία ψηφίστηκε το 2008 νόμος, που στην περίπτωση τεχνητής γονιμοποίησης δεν απαιτεί πλέον την ύπαρξη πατέρα και μητέρας, αλλά μόνο ενός υποστηρικτικού γονέα.

Πηγή: impantokratoros.gr